

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

22. Dies Aprilis. Hoc sit propositi nostri summa; quod sentimus, loquamur;
quod loquimur, sentiamus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

22. DIES APRILIS.

Hoc sit propositi nostri summa; quod sentimus, loquamur; quod loquimur, sentiamus. *Seneca epist. 75.*

Simulatio. I. **S**imulatio tota ex veteratoria fraude contextâ Amicitiam, non Odium palàm aperto Marte, et clam clandestinâ arte, & quasi per cuniculos oppugnat. Illa, aliud loquitur, quàm sentit, & perpetuum est dissidium illi inter acta, & verba; inter linguam & vitam. Quot ferè hominum in mundo, tot sunt & larvarum; nihil veri, nihil sinceri, colorata omnia, fucata singula, personata universa. Conspicere in toto vix ulli mortalium licet, Quæ enim fiducia? Audeo dicere inter tot hominum myriades vix unum par invenietur, ut Orestes, & Pylades. Quem enim quisque socium, & amicum habet, non integrum habet; in alios enim sibi amicos, divites est: hinc cum uni secretum etiam sub rosa, uni amico credideris; ille occasione oblatâ, aut confirmandæ cum alio amicitia gratiâ, aut reconciliandæ, aut ineundæ, sub eadem rosa commendat alteri: usque adeo, ut secretum sæpè publicetur, & ipse publicationis auctor nesciatur. Quasi ad fallaciam genitum sumus. Nihil certi nobis promittere à candore hominum possumus; adeoque nescimus, sentiant plerique, quod dicunt, an secus?

II. Multi virtutem palàm laudant, virtute ne-

S. minimâ præditi: amorem loquuntur, qui odia intus
 non moritura fovent: spondent opem prodigè, ne
 fide: later, ut plurimum in liberali sponsione dolus
 spondentis. Ostentant deindè se velle, quod nolunt,
 nolle, quod volunt: ambire quod adversantur; aver-
 sari, quod ambiunt. Damnant improbos, ipsi dam-
 nandi propter improbitatem: laudant pios, pietatis
 inimici: modestiam vultu præferunt, omnis immo-
 destia: servi. Sic, ut modo quomodo cum hominibus
 agas, ipse nescias. Viri politici unius dogma excipe
 auribus, ad cautelam, ne exprimas moribus? (a) *Hæc*
sunt, quæ politicum decet expendere, non modò quid
agendum, vel quid omittendum, sed quid etiam simu-
landum. Totus mundus fuco utitur: cum vulpibus
vulpinandum est. Pueri nucibus, viri juramentis fal-
lendi sunt. Nec est infame violasse jurisjurandi reli-
gionem. Fecerunt hoc nostri Principes, nos chariores
habebunt, si non modò pro iis patiamur, & belligere-
mur, sed etiam pejeremus. Dum crepundia vendunt
instiores vestri, simulant, mentiuntur, pro asse peje-
rant, & nos id non faciemus pro regnis, & arcibus? &
quidem libenter. Quid videtur? quid cum talibus
 agendum? quomodò cum eis vivendum? Conni-
 vendum autem necessariò, cum inveniantur, qui iis-
 dem vestigiis insistant, & omnia componunt, ut im-
 ponant.

III. Expedire nos, etiamsi prudentissimi, ab eo-
 rum laqueis vix possumus, cum omnia tectè a-
 deò faciant, ut aut *Ædipo*, aut *Argo* opus sit.
 Clàm oderunt, detrahunt, calumniantur, mille
 habent anfractus malitiâ implexos, quos tegit ora-
 tio.

V

rio.

(a) *Venceslai de Moruschania Hæretici.*

tio. Quæ potest in eo esse Charitas Christiana, quæ
 jus cor ait, lingua negat? An non monstrum hor-
 rificum est hoc biforme, cælo inimicum, hominibus
 odiosum, in corde strictum habere gladium, in
 vidiâ & crudelitate politum, in lingua pacem, am-
 remque ventilare. (a) Capræ lambunt arbores,
 lambendo exsiccant, & cum illas exosculari
 deantur, occultum venenum infundunt, quæ
 pereunt; sic nonnullos ore blando, velut suavia
 putes, & vim amoris exprimere, cum detestabili
 quadam machinatione insidias ponunt, & nocere
 velint. Multi puteos imitantur profundos: que-
 rum latices puri liquidique sint, an lutulenti: que-
 bres, an venenati; salti an dulces, non cognoscunt
 nisi multo labore exhaustas: ita latentes in pro-
 fundo sensus habent, arcanaque voluntates, pro-
 posita Rationi, & Deo adversa, integumentis
 mulationum obducta. Expiscari ab illis nihil que-
 vel in apertum lumen educere, nisi penetres, ut
 profundum alveum, in animi penetrabile, & mentis
 cogitationes, qui est locus homini inaccessus. In-
 los versipelles cum pavone Tertullianus confert,
 qui multicolor, & discolor, & versicolor nunquam
 ipse, semper alius; & si semper ipse, quando alius
 Sed pro clausula sit illud dignum Propylæo Deiphilo
 co carmen:

Pelle sub ovina latitat mens sepè lupina.

(a) Plin. l. 3. c. 50.

23. DIE